

Redaktionelt forord

Dette særnummer af Peripeti omhandler Odin Teatrets dramaturgi med udgangspunkt i forestillingerne *Ur-Hamlet* (2006) og *Medeas bryllup* (2008). Franco Perrelli skriver om grundlæggelsen af »Det danske hus« og Odin Teatrets rødder og forgreninger. Erik Exe Christoffersen skriver om dramaturgier i relation til *Ur-Hamlet* (2006) og *Medeas bryllup* (2008) og instruktøren Eugenio Barba reflekterer over den kreative proces som en form for dramaturgisk proces.

Artiklerne kan med fordel læses i sammenhæng med Peripeti nr. 2 om teaterlaboratorietraditionen og nr. 10 om dramaturgi samt med særnummeret fra 2007 om serendipitet som organiserende greb i den kunstneriske proces.

Odin Teatrets dramaturgi skaber interferens, en indgriben, en forstyrrelse eller en uorden på mange forskellige planer. Dels i forhold til teksten og tilskuernes reception, dels i forhold til det generelle teater og kulturpolitiske miljø. Odin Teatret, som siden 1966 har haft tilholdssted i Holstebro, har forstyrret den gængse perception af teater som kunstart, hvordan teatret opleves, hvor det udføres og af hvem og hvad teater som erfaring, viden og teknik også kan bruges til. Odin Teatret har skabt omkring 60 forestillinger, hvoraf omkring 25 stadig spilles.

Odin Teatret er indgribende i forhold til globale kulturer og lokale kulturer og skaber sin egen kultur som et rum for skuespillerens dramaturgi. Samtidig er der en multikulturel og politisk dimension i forestillingernes dramaturgi, som drejer sig om fremmedhed som en vigtig kraft i samfundets selvrefleksion.

På en måde er Odin Teatret forankret i forskellige asiatiske og vestlige teatertraditioner. På en anden måde er teatret topmoderne og arbejder med et vidtforgrent globalt netværk, som afspejler sig både i de enkelte forestillinger og i teatrets organisation.